ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

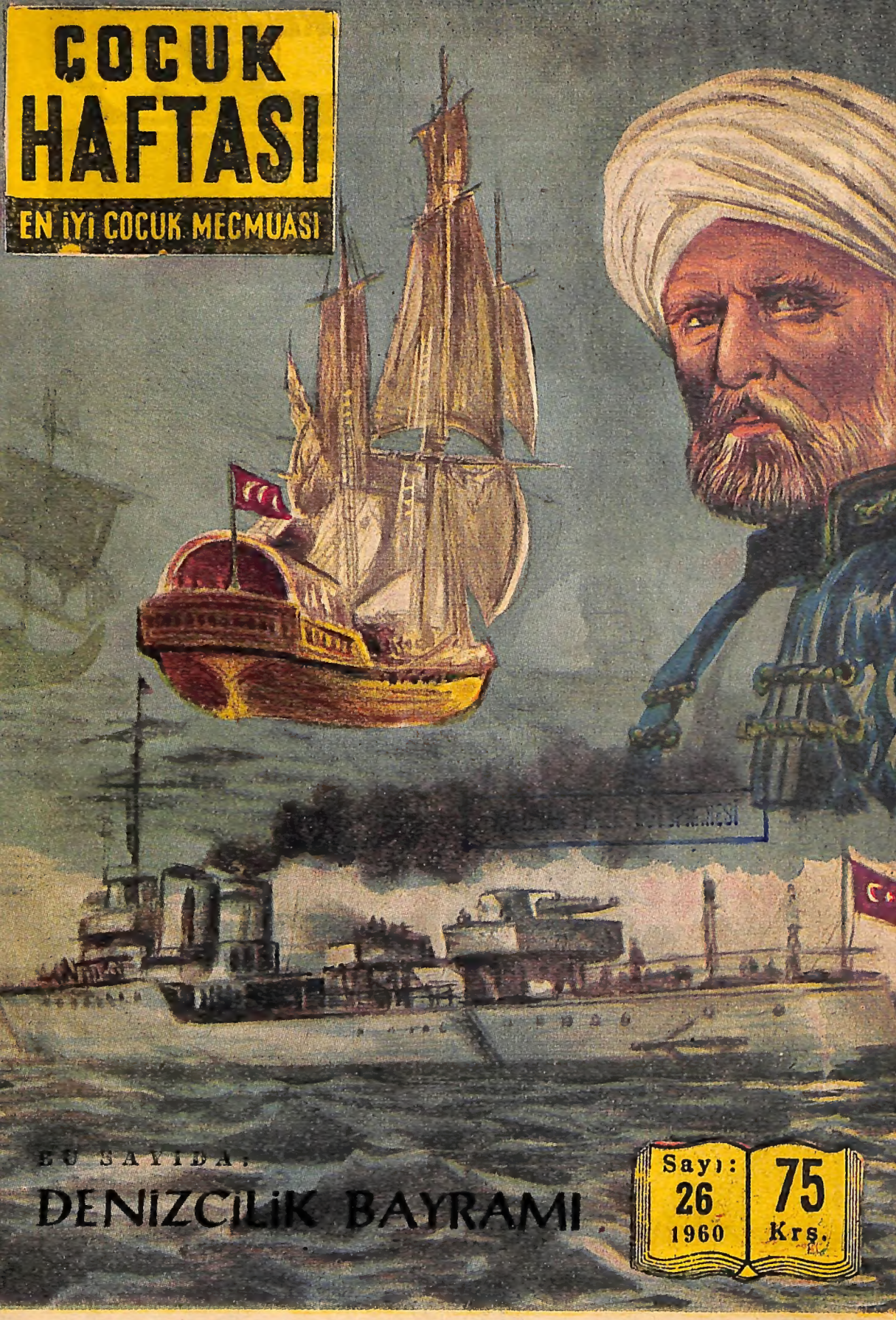

BU SAYIDA:

DENİZCİLİK BAYRAMI

Sayı: 26
1960
75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLAHŞORE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

AMANSIZ KORSANLAR, PARS'IN PEŞİNDEN GİDİYORLARDI.. BÖYLECE ADAYA ÇIKANLARI GÖRECEKLER REİSLERİNİN İSTEDİĞİ BİBİ, ONLARIN CESETLERİNİ AĞAÇLARA ASARAK VAHŞİ KUŞLARA YEM EDECEKLERDİ..

MAMBO VAZİFESİNİ YAPMAK ÜZERE..ONU İVİ Kİ YETİŞTİRMİŞİM!

BENİM AKLIMA BAŞKA BİR ŞEY GELİYOR REİS!

38

NEDİR O AKLINA GELEN ŞEY?

SAKIN TAKİP ETTİKLERİMİZ SİZE DENİZDE OYUN OYNAYANLAR OLMASIN?

YOK CANIM İMKANSIZ!

[illegible]YANDA, ŞİMDİ O MÖTHİŞ PARS İLE KARAKAÇAN BİRBİRLERİNİ DİKKATLE SÜZÜYORLARDI. MAMBO, EVVELÂ ONUNLA İLGİLEN [illegible] KARAKAÇAN'IN BENGİ BEMBEYAZ OLDU.. AMA YINE DO[illegible]NTUYA VERMEDİ.

DUNUN NİYETİ KÖTÜ ARKADAŞLAR.. ÖNCE BANA NALLARI DİKTİRECEK GALİBA.. MAMAFİH HER EŞEĞİN ETİNİN YENMİYECEĞİNİ ONLARA ÖĞRETECEĞİM.. BANA BAK ESEK DERİSİ KALIN OLUR AHBAP!

ONUNLA OYNAMAĞA GELMEZ BİR KERE DİŞLERİNİ GEÇİRDİ MI, HALİN DUMAN. DIR!

HAYY! ŞİMDİ KORKUDAN BAYILACAĞIM!

SAKIN BİR DELİLİK EDEYİM DEME KARAKAÇAN!

DEVAMI VAR....

GENÇLİK ve HÜRRİYET

Bir gencin sesini duydum yakınımda,
«Ah! yandım»la uzandı bir baş, mermer taşa.
Nasıl oldu bilinmez, götürdüler onu, bir yere,
Bizlerden saklıyacaklardı onu, sözde.
O gece nurdan ışıklar yükseldi, bir tümsekten göğe.
Birer kan damlasıydı, bunlar, önce.
Büyüdükçe, büyüdü, nurdan damlalar.
Görünmez oldu, gökteki yıldızlar.
Harfler çıktı, onların yerine.
Birleşti birden, harfle elele vermiş şehitlerle,
Bir isim doğuyordu, ağaran ufukta
Hürriyet!...

ALEV ÖNER

DENİZCİLİK BAYRAMI

Bir Temmuz, Denizcilik Bayramıdır. Sizlere, vatan topraklarında olduğu gibi sularında da bir yerden bir yere giderken ancak yabancı devletlerin vasıtalarına binmek mecburiyetinde bulunduğumuz günleri tatmadığınız için mes'ut ve bahtiyar bir nesilsiniz, kardeşlerim.

1926 yılından önce İstanbul'dan Gemlik'e gidebilmek için bile ya bir Yunan veya bir İtalyan gemisine binmek icabederdi. Anavatanımızı çeviren karasularımız yabancıların istifadelerine terkedilmiş, Türkler kendi sularında yabancı kalmışlardı.

Saltanat devrinin bu affedilmez kusuru ne yazık ki o devrin en kuvvetli zamanında, yani Kanunî Sultan Süleyman'ın, Fransa Kralı I. Fransuva'ya 1535 yılındaki andlaşma ile hak tanıdığı «Kapitülasyon» denen imtiyazlarla başlamış ve saltanatın zayıf devirlerinde de bu imtiyazlar bütün milletlere tanınarak Türk sularında seyrüsefer «kabotaj» hakları tamamen yabancı milletlere kaptırılmıştır.

İşte o tarihtenberi yüzyıllarca kıyılarımız sadece ecnebi bayraklı gemilerin uğrağı olmuş, Türk'ün canı, malı tamamen yabancı personelin idaresi altında bulunan yabancı gemilerle taşınmış, memleketimizde bu yüzden millî bir deniz ticareti kurulamamıştı.

Evet o günler öyle günlerdi ki, Avrupa'ya göndereceğimiz paketleri veya mektupları yabancı postanelere vermeğe, herhangi bir haksızlığa uğradığımız bir yabancıyı yakasından tutup kendi hakimlerimizin huzuruna çıkaramamağa, yabancı okullara her ne sebeple olursa olsun bir müfettiş gönderememeğe mahkûm olmuştuk.

Aleyhimize olan bu haklar Lozan'la beraber kaldırıldı. 1926 yılı bir Temmuz'undan itibaren Türk karasularında yolcu ve mal taşıma hakkı sadece Türk sancağı taşıyan gemilere verildi.. Bunun hâtırası olarak her sene 1 Temmuz'da yapılan şenliklerle Denizcilik Bayramı kutlanır.

Barbaros'un Heykeli Karşısında

Heykel değil gördüğüm, altın kaplı bir kitap,
Coşturuyor ruhumu içindeki her hitap!...
Bilerek milletimin nelere taptığını,
Yaptın sen de Fâtih'in, Yavuz'un yaptığını!...

Dev cüsseli şu levent ne heybetli bir nefer?
PREVEZE ZAFERİ, ne muhteşem bir zafer?...
Yüz çevirip dünyânın geçici ikbâline,
Getirdin Akdeniz'i bir Türk Gölü hâline!...

Dolaşır da BARBAROS : Alnı açık, başı dik;
Kapanmaz mı dizine korkak düşman Venedik?...
Korsan başı DORYA'dan alıp bir gün öcünü,
Tanıttın denizlerde cihâna Türk gücünü!...

Bağlanırken haraca : Belgrat, Bosna - Hersek;
Dedin: "Kalsın nâmımız, asker olu askersek!..."
Ebedîleşti nâmın öptüğü gün alnından:
Altın çağın hâkanı o MUHTEŞEM SÜLEYMAN!...

Nasıl kaybolur, nasıl târihteki o izler?
Kurumadan ey HIZIR! Dünyâdaki denizler?...
Olurmuş savletinden kadırgalar tuzla buz,
Bak, nasıl kanatlandı heyecandan ruhumuz!...

Donanmış bayraklarla gemilerin direği,
Bir kuş gibi çarpıyor İstanbul'un yüreği!...
Hayran hayran bakarak yaşlısına, gencine,
Katılıyor martılar bu şehrin sevincine!...

Kahraman torunların olup birer amiral,
Haykıracaklar yarın, leventlere: "Demir al!"
Yaşıyor kalbimizde aynı aşk, aynı îman,
Altüst olsa kâinat yine bizim bu vatan!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

İLKOKUL GRUPU YAZI YARIŞMASI BİRİNCİSİ

Adı : İ. Hakkı MUSAOĞLU

Okulu : Kayseri Ahmet Paşa İlkokulu. Sınıf 5/B, No: 46.

Başöğretmeninin Adı : Mahmut UZUNOĞLU.

Öğretmeninin Adı : Hikmet SAYILGAN.

KISKANÇLIK

Ben,
Daha küçükken
Çekerdim saçlarını kardeşimin.
Bebeğini her şeyini kırardım.
Bilmem neden?
Şimdi gene
Düşmanım defterini, herşeyini,
Yeni elbiselerini parçalamak
İstiyorum içimden.
Fakat çok sever kardeşim beni.
Kırsam da kalemini,
Ağabey diye koşar.
İçinde bana karşı sonsuz bir sevgi var.
Gene de hırpalarım arasıra onu.
Düşündüm, acaba neden döverim?
Neden çekerim saçlarını, kolunu?
İçimden bir ses bana soruyor,
Acaba kıskançlık denilen
Şey bu mu?

I. Hakkı MUSAOĞLU

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

ASKERLİK

DENİZ HARB OKULU

Bazın sıcak günlerinde İstanbul'da bunaldığınız, temiz ve serin bir havanın hasretini duyduğunuz zaman, çam kokulu adalara vapur gezintisi yapmağı düşünürsünüz. Vapur masmavi, durgun, berrak denizi yara yara, arkasında bembeyaz köpüklerden bir iz bırakarak, bu adaların üçüncüsüne, Heybeli'ye geldiğinde, muntazam bir rıhtımın gerisinde tertemiz, klâsik ve modern binaların dizili olduğunu görür ve inşaat faaliyetlerine şahit olursunuz. Lumbar ağzı denilen giriş kapısında tunç yüzlü iki Mehmetçiğin selâm verdiği bu tesisler, Deniz Harb Okulu ve Lisesi'dir.

Deniz Harb Okulu ilk defa 1776 yılında, Deniz Mühendis Okulu olarak kurulmuş, çeşitli gelişmelerden sonra bugünkü modern halini alabilmiştir. Bu kıymetli müessese donanmamıza Barbaros'lar yetiştiren en modern okullarımızdan biridir. Bugün, okulda yepyeni tesisler inşa halindedir. Modern sinema ve konferans salonu, öğrencilerin sportif faaliyetlerini arttırmak için inşa olunan ve bütün spor branşlarının sahalarını ihtiva eden olimpik site, mütehassıs öğretmenlerin, ve öğrencilerin gayretleri neticesinde kurulmuş olan verici radyo ve televizyon istasyonları, modern deney sınıfları bu inşaatlara dahildir.

İşte sevgili kardeşlerim, her geçen gün biraz daha modern bir tedrisatla yetişen, içlerinde babalarınız veya ağabeylerinizin bulunduğu deniz subayları bu modern okuldan mezun olmaktadırlar.

Yazımı, 1956 yılı 30 Ağustos'unda Asteğmen olarak Deniz Harb Okulu'ndan mezun olan Hamza Kuruca adlı ağabeyinizin okulu için yazdığı ve bugün Deniz Harb Okulu Marşı olarak söylenen marşla bitiriyorum.

Rehberimiz ilimdir, kanımız dolu kuvvet
En büyük şiarımız: Vatan, millet, hürriyet
And içmişiz gitmeğe Ata'mızın yolunda
Vatan aşkı yükselir, Deniz Harb Okulu'nda.
Barbaros'dan aldık biz, en büyük öğüt budur:
Denize hakim olan, cihana hakim olur.
Karışıyor sesimiz, sesine Levendlerin
Hakimiyiz denizin, misafiriyiz yerin
Barbaros'dan aldık biz, en büyük öğüt budur:
DENİZE HAKİM OLAN, CİHANA HAKİM OLUR.

Ali Cülmüt SOYCAN

ÇOCUK Kahramanlar

YETİM AVNİ

YAZAN : ALİ CÜLMÜT SOYCAN

Akıncı müfreze kumandanlarımızdan Pehlivan Mehmet'in en küçük oğlu, İstiklâl Harbi'nde henüz on beş yaşında bulunuyordu. Babası Sakarya muharebelerinden birinde şehit düşmüş, anası ecelile ölmüş, ağabeysi ise ayni muharebelerde düşmana esir düştüğünden kimsesiz kalan Avni'ye bu yüzden köyünün ahalisi YETİM AVNİ adını takmışlardı. Aşağı Devrek köyünden Avni'ye babasının şehit, ağabeysinin esir düşmüş olduğunu haber verdiklerinde, henüz on beş yaşında bir çocuk olan o hiç ağlamamış, uzun uzun düşündükten sonra da köy ihtiyarlarını şaşırtan bir ciddiyetle:

«Bak amca; babam şehit olmuş, tabiî ki içim kan ağlıyor. Çok şükür ki şehit olması, vatanı uğrunda ölmesi acımı unutturacak kadar büyük bir şey. Bana onun oğlu olduğumu ispat etmek düşüyor şimdi. Derhal cepheye gideceğim. Babamın öcünü almam lâzım gavurdan. Bundan dolayı bahtiyarım. Fakat ağamın esir olması canımı sıktı. Keşke onu bizimkiler bir kurşunla öldürselerdi de tek esir olmasaydı. Türk esir olur mu hiç?... Çünkü biz erkek, mert bir babanın ve kahraman bir milletin oğullarıyız. Mert ve kahraman insanlarsa esir olmaz, ölür. Şehit veya gazi olmak varken, esirlik de ne demek oluyormuş yâni?!... İşte buna çok üzüldüm. Emdiği süt helâl olmasın!... Ailemin şerefini lekeliyen bu hareketi cephede düşmana kan kusturarak sizere unutturmak boynumun borcu olsun! Akıncı müfreze kumandanı Pehlivan Mehmet nasıl çocuk yetiştirirmiş siz de şaşın, düşman da şaşsın!...»

Ve sözlerini bitiren Yetim Avni atına atladığı gibi gözden kayboluvermişti hemen.

Bundan sonrasını Yetim Avni'nin bölük kumandanının ağzından dinliyelim:

«Avni bölüğümüze geldiğinde atı yorgunluktan çatlıyacak bir durumdaydı. Çadırıma girip nefes nefese konuşan Avni'ye, 'Hele şöyle bir oturup da dinlen. Derdini sonra anlatırsın,' dediğim zaman o: 'Beni derhal cepheye yollayın, Kumandanım,' diye cevap vermişti. 'Oturmakla geçirecek vaktim yok benim. Yalvarırım size, beni derhal cepheye şevkedin!' Lâf dinliyecek bir durumda değildi o. Çaresiz istediğini yaptım Avni'nin. Fakat atılganlığı ve dikkatsizliği yüzünden daha düşmana ilk saldırışında ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Onun bir şeye çok üzüldüğünü ve kendisini bu yüzden âdeta ölümün kucağına attığını anlamış bulunuyordum. Ağır şekilde yaralandığı gün yapılan siper muharebesinde süngü hücumuna geçtiğimizde o süngüsünü bütün gücü ile düşmanına saplamış, fakat kendisinin iki katı cüsseye olan Fransız'ın vücuduna köküne kadar sapladığı süngüyü bir türlü çıkaramıyordu. Süngüyü, sağ sola çevirmek suretile yarayı büyülterek kolaylıkla çıkarabileceği ya heyecanından aklına gelmiyor, ya da acemi olduğu için bunu bilmiyordu maalesef. Boyuna süngüyü doğrudan doğruya çekerek kurtarmakta ısra ediyordu boşuna. Tam o sırada tüfeklerinde süngü takılı iki Fransız'ın geldiğini gördü. Şimşek gibi parlıyan gözleri büyük bir kin ve intikam hissiyle yerlerinden oynadı âdeta. Bir türlü çıkmak bilmiyen tüfeğini bıraktığı gibi, öldürdüğü düşmanınkini kaptı. O tüfeğin ucunda da süngü vardı Allah'tan. Kendisine doğru gelirlerken gözlerindeki tarifi imkânsız kin ve intikam hissiyle duraklıyan iki Fransız'a cüssesinden umulmıyan bir çeviklik ve kuvvetle saldırıp her ikişini de tepeledi bir an içinde.

«Sanki bu yetmiyormuşcasına ilerdeki bir Fransız topluluğunun arasına daldı, rastgeldiği düşmanın bağrını deldi süngüsüyle. Her seferinde de, 'Bu babam için! Bu da ağam için!' diye haykırarak bir di-

ğer düşmana atılıyordu nefes almaksızın.

«O gün belki de sayısını unuttuğu kadar fazla düşman öldürdü, ama bu çılgın ihtirası yüzünden az kaldı o da ebediyete göçüyordu.»

Savaş bittiğinde tek bacaklı köyüne dönen Avni'nin göğsündeki İstiklâl Madalyasını gören hemşerileri: «Yaşa Gazi Avni!» diye bağırıyorlardı. «Babanın intikamını aldın.»

Göğsünü süsleyen madalyaya gururla bakarken onun gözleri verdiği sözü tutmuş olan insanlara has bir sevinçle parlıyordu. Yeni adı da çok hoşuna gitmişti. Biraz evvel hemşerilerinin bağırdığı gibi, artık onun ismi Yetim Avni değil, Gazi Avni idi...

—o—

? Meraklı Bahisler

Yer çekimi kanunu bütün kâinatta muteber midir?

Ötedenberi bunun böyle olduğuna inanılmıştır ve güneş sisteminde ekseriya bu inanç doğrudur. Yalnız esrarengiz bir istisna mevcuttur. Muazzam bir kudret, sub-atomik zerreleri bir araya cezbetmektedir ki bu, yer çekimnden kudretli bir kuvvettir. Kâinatın kendinde, mahiyeti şimdiye kadar öğrenilemeyen başka bir kuvvet, kehkeşanları biribirinden uzaklaştırmakta ve bunun hızı bazan, saniyede 52,800 Km. yi bulmaktadır.

Volkanlar neden yüksek tepelerdedir?

Bugün dünyada mevcut olan 200 faal volkanın ancak 46 sı, 3000 m.lik veya daha yüksek tepelerdedir. Pasifik Adalarındaki volkanlardan sekizi 300 m.den alçaktır. Bunların en meşhuru, 1883 deki indifaı bütün dünyada duyulan Krakatoa'nın kalıntısı Anak Krakatoa'dır. Anak Krakatoa da 1950 de, 156 m.den indifa etmişti. 1958 de de Azor adalarındaki 60 m. lik Fayal Tepesi indifa etmişti. Meksika'da, birkaç yıl evvel, ziraat yapılan bir tarlada vuku bulan indifa çok enteresandır. Yassı arazide vuku bulmuş ve bir dağ teşkil etmişti.

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

Kıymetini Bilmediğimiz Kuvvet

AKŞAM eve geldiğimiz zaman kapıyı açtıktan sonra ilk yaptığımız iş nedir? Elimizi uzatır, bir düğmeyi çevirir ve ortalığı gün ışığına boğarız. Tarih boyunca insanlar karanlığa tahammül edememişler ve geceleri aydınlatmak için çeşitli çareler bulmuşlardır. Odun ateşinden, elektrik ışığına kadar kullanılan aydınlanma vasıtalarının şüphesiz ki en rahatı sonuncusudur.

Elektrik sadece aydınlatmakta değil, ısıtmaktan, hareket gücüne, radyolarımızı çalıştırmaktan, telefona kadar binlerce işte kullanılır. Buna rağmen içimizden birçoğun elektriğin ne olduğunu lâyıkıyla bilmez. Elektrik cereyanı nedir ve kimin tarafından keşfedilmiştir. Elektriğin mevcudiyeti asırlarca evvel insanlar tarafından biliniyordu. Fakat bundan ilk faydalanıldığı devir Onsekizinci Asır olmuştur. Bu asırda yaşayan iki İtalyan âlimi Volta ve Galvani elektrikten ilk istifade yollarını bulmak şerefini kazanmışlardır. İlk elektrik cereyanı tuzlu su ile ayrılan bakır levhalardan elde edilmiş ve bu çeşit pillere mucidinin ismi verilmiştir. Bugün Volta pilinin kullanılmadığı hiçbir yer tasvvur edilemez. Pilli radyolarda, bazı kapı zillerinde, cep fenerlerinde, mütekamil fakat aynı esasa dayanan piller kullanılır. Elektrik cereyanının ne olduğunu, basit bir pilden faydalanarak anlıyabiliriz. Kimyadan bildiğimize göre bütün cevherler molekül denilen küçük zerrelerden meydana gelmiştir. Moleküller ise atom denilen küçük zerrelerin birleşmeleridir. Atomlar ise iyonlardan müteşekkildir. İşte elektrik cereyanı pilde, bu moleküllerin kimyasal yoldan parçalanmaları ve iyonların akmaları neticesinde ortaya çıkar. İyonların bu akımları şiddetine göre elektrik cereyanının şiddetini temin eder. Bu akım madeni cisimlerden cinslerine göre kolaylıkla geçer. Bazı madenler iyonların akımını güçleştirir. Ve bu karşı koyuştan hararet doğar. İşte elektrik lambalarının, ütülerin ve diğer ısınmayla işleyen aletler bu hususta faydalanılarak yapılmışlardır. Bir elektrik lambasının içindeki tel tungsten denilen ve elektriği zor geçiren madenden olup, cereyanla ısınıp bızı aydınlatır. Ancak bu cereyan piller vasıtasıyla temin edilmediği için insanlar dinamoları icat etmişlerdir. Dinamolar, mıknatısların elektrik cereyanı ile büyük alakalarından faydalanılarak yapılmışlardır. Büyük mıknatısların önünde dönen, bakır tel bobini içindeki iyonlar mıknatıs alanının tesiriyle akarlar ve bobinin içinde büyük bir elektrik cereyanı meydana getirirler. Bu cereyan ise şehirlerin ihtiyacını karşılayacak kadar büyük olabilir. İşte insanoğlu bukadar basit bir şeyi icad ederken asırlar boyunca uğraşmak mecburiyetinde kalmıştır. Ama bütün büyük icatlar sonradan bize çok basit görünmüyor mu?

ÖZAY SUNAR

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 16 —

Ne yapması gerktiğini henüz kestiremiyordu... Belki de dışarda hiçbir hareket yoktu da, endişeli olduğundan ona öyle gelmişti. Evhamları zihnini korkularla doldurmuştu belki de...

Ama korkmanın zamanı mıydı ya ?

Usul usul, mümkün mertebe ses çıkarmamağa çalışarak, şöminenin bulunduğu yere doğru yürüdü. Buradaki raflardan birini çekip, içinden otomatik tabancasını aldı...

Şüphelenmişti Dr. Betty bu seslerden. Esasen son zamanlarda herşeyden ürker olmuştu. Meçhul bir yaratığın daima peşinde olduğunu zannediyor ve bu yüzden de uykularını kaybediyordu.

Gök gürlemeğe başlamıştı. Handiyse yağmur boşanacaktı. Bu elektrikli havadan kurtulabilmek için yapılacak en iyi şey müzik dinlemekti ama, genç kız işte buna da fırsat bulamamıştı.

Bir daha kulak kabarttı...

Hayır yanılmıyordu... Oturduğu odanın kapısı önünde mutlaka bir hareket vardı. Orada mutlaka birisi dolaşıyordu. Heyecanını yatıştırmağa çalışırak bir adım ilerledi. Tabancasını sımsıkı kavramıştı.

Veyöz'den sızan ışık odanın atmosferini biriz daha ağırlaştırıyordu. Nasıl hareket etmesi gerektiği hususunda bir türlü karar veremiyordu. Kim olabilirdi bu gelen? Onu takip eden kim olabilirdi?

Birden duraladı... Nişanlısı Doktor Nole'yi kaçıranlar onunla da ilgilenemezler miydi? Dedektif — Boksör'e temasa geçtiğini öğrenip, onu ortadan kaldırmağa teşebbüs edemezler miydi? Akla en yakın ve uygun gelen de buydu...

Korkusunu belli etmemesi lâzımdı. Zira düşman, korkan insanı çok kolay ve rahat ele geçirebilir veya öldürebilirdi...

Ölmek mi? Bu kadar genç yaşta ve insanlar için henüz hiçbir şey yapamadan ölmek... Tam yaşıyacağı çağda toprak altına gitmek...

Güzel kızın bakışları donuklaştı... Ölümü sevmiyordu.. Olmek istemiyordu. Bu düşüncelerin içinde yuvarlandığı sırada, az önce işittiği o garip sesleri bir kere daha duydu ve işte tam bu sırada müthiş bir şimşek çaktı, arkasından her yer zifiri karanlığa boğuldu!...

Elektrikler arıza yapmıştı!

Zamanı mıydı bunun? Elfenerini nereye koyduğunu bir türlü hatırlıyamıyordu. Amerika'da elektrikler çok ender arıza yapardı. Zira üç dakikalık bir arıza sırasında devletin zararı en azından yüzbin doları bulurdu.

Acaba arıza genel miydi?

KISSADAN HİSSE

SEN BİLİRSİN DE BEN BİLMEZ MİYİM?

Bazı insanlar vardır ki, kendilerini hiç zahmete sokmadan para kazanmayı arzularalr. Tabii böyle tipler, her zaman avuçlarını yalarlar. Zira, yeryüzünde, hiçbir şey zahmet çekmeden kazanılmaz ki...

Açıkgöz diye geçinen Hüseyin de böyle tiplerdendi işte... Sabahleyin evden çıkar, avare avare o sokak benim, bu cadde senin dolaşır, bedavadan para kazanmanın çarelerini araştırırdı.

Günlerden cumartesiydi. Hüseyin her zaman olduğu gibi yine serseriyane sokaklarda geziyor bir «av» bulmaya çalışıyordu. Ara sokaklardan birinde kendi kendine oyun oynayan bir çocuk ilişince Hüseyin'in gözleri birdenbire parladı... İşte nihayet istediği avı bulmuştu. Zira çocuğun elinde, kıymetli bir inci vardı. Ve eğer alırsa, bir haftalık kazancı çıkmış olurdu...

Açıkgöz delikanlı, ağzı kulaklarına vararak çocuğun yanına yaklaştı. Çocuktan inciyi istedi... Tabii mukabilinde, kendisi için kıymetsiz; çocuk için büyük olan bir para mukabilinde... Fakat çocuk Hüseyin'in tekliflerine bir türlü yanaşmıyor, elindeki inciyi ona vermek istemiyordu. Hüseyin bunun üzerine başladı dil dökmeye: Yok efendim sana şunu alırım; bunu veririm, diye... Fakat yine nafile... Çocuk bu tekliflerin hiçbirine yanaşmıyordu.

Açıkgöz Hüseyin, tam ümidini kesmiş, çocuğun yanından ayrılacakken, onun kendisine yaptığı bir teklif üzerine yeniden gözleri parladı: Çocuk ona şöyle demişti: «Elimdeki taşı veririm ama bir şartla: beni sırtına alır ve eşek gibi üç kere anırırsan!...»

Tabii Hüseyin hemen razı oldu. Çocuğu sırtına aldı. Üç kere eşek gibi anırdı. Herşey bittikten sonra çocuk, açıkgöz delikanlının sırtından indi ve ona şöyle dedi.

— «Ayol sen bu eşek kafanla bunun kıymetini bilirsin de, ben bilmez miyim? Haydi işine!...» Sözlerini tamamlar tamamlamaz, bir koşu koparıp, şaşkın şaşkın kendisine bakan delikanlının yanından uzaklaştı.

«Akıl akıldan üstündür» sözü için bundan daha iyi misâl olur mu?

Yoksa sadece onun evi mi böyle korkunç bir karanlıkta kalmıştı? Uzaktan uzağa köpek sesleri geliyordu. Telefona doğru yürüdü. Ahizeyi eline aldı. Fakat telefon ötmüyordu! Demek o da arıza yapmıştı.

Doktor Betty'nın kaşları çatıldı. Amerika'da belki de ilk defa telefon arızası ile karşılaşıyordu. Akına gelen yeni bir düşünce ile titredi: Düşman telefon hattını kesimş olabilirdi!...

Büyük masanın arkasına gidip durdu.

Kapı önündeki hareket yeniden başlamıştı.

Böyle bir mezar karanlığında gömülü kalmak genç kızın sinirini iyice bozmuştu. Peşinde olanlar odaya giriverseler, belki de tetiği çekip kendisini biraz olsun müdafaa bile edemiyecekti.

Nihayet kapının topmağı yavaşça çevrildi.

Geliyordu demek... Artık takip edildiğinden ve ölümle karşı karşıya geldiğinden yüzde yüz emin bulunuyordu. Parmağını tetiğe götürerek sayılı dakikalarını beklemeğe koyuldu.

Kapı usulca açılmıştı...

Ama henüz görünürlerde kimseler yoktu.

Hem bu zifiri karanlıkta içeri gireni görebilmekte çok güçtü. Buna rağmen Dr. Betty bütün dikkatini kapıdan yana teksif etmişti. Belki de biraz sonra nişanlısını kaçıranlarla karşılaşacaktı...

Beklemek kabir azabından bile daha müthişti...

Kapı aralanmıştı...

Genç kız bir an tetiği çekip çekmemekte tereddüt etti. Ya bütün bunlar evhamsa? Ya kapı fırtınanın şiddetinden açılmışsa? İşte evde yalnız kalmanın, yalnız yaşamanın neticesi!...

Dışarıda tariflere sığmaz bir yağmur başlamıştı... Artık gök gürlemiyor, sadece yağmurun seller hâlinde sokakları, tabiatı yıkadığı duyuluyordu.

— «Betty!...»

Genç kız neye uğradığını şaşırmıştı! Onu çağırıyordu birisi... Birisi mi? O tanımaz mıydı bu sesi... Doktor Nole idi bu!...

— «Betty!...»

Yoksa geri mi gelmişti?

Yoksa... dirilmiş miydi? Şimdi öldüğüne de ölmediğine de inanmak istemiyordu Dr. Betty!... Böyle garip bir ruh hali içindeydi.

— «Betty!...»

Ses biraz mâdenî gibiydi!.

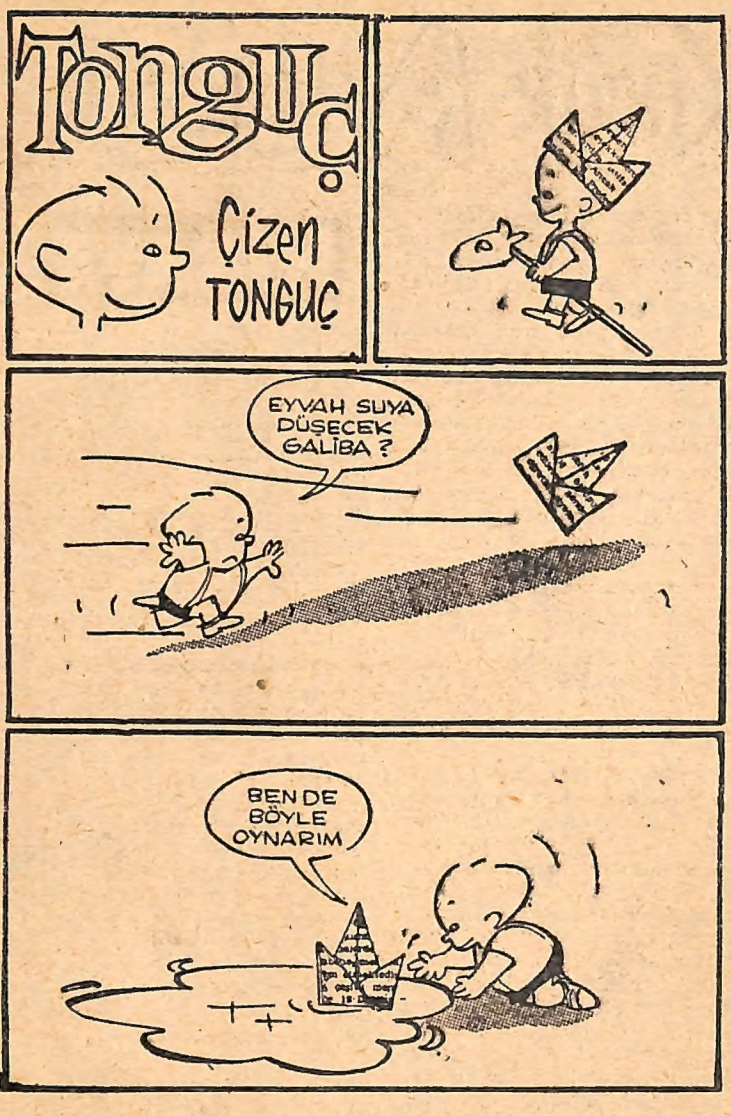

Kapı ardına kadar açılmıştı...

Tabancayı tutan eli titriyordu! Bir tuzağa kurban gitmekten korkuyordu. Ah şu elektrikler bir ân evvel yansa...

— «Betty!...»

Nihayet dayanamayıp cevap verdi:

— «Nole sen misin?»

Sessizlik içinde birkaç saniye daha geçti...

— «Benim için yaptığın fedakârlıkların hepsini biliyorum sevgili Betyy...»

Genç kız, neredeyse olduğu yere yığılıp kalacaktı; öylesine heyecanlanmıştı. İşte Nole yine ona dönmüş, ona gelmişti. İşte nişanlısı sağ salimdi. Fakat seşine ne olmuştu? Neden böyle donuktu...

Her ihtimali düşünmesi gerekiyordu.

— «Karanlıkta seni göremiyorum Nole...» dedi.

—«Bundan böyle ebediyyen ayrılmıyacağımız için beş dakika sonra da görsen olur Betty. Şimdi senden oldukça uzaktayım...»

— «Uzakta mı? Burada kapının eşiğinde değil misin yani?»

— «Söylediğin yerde olsam senin yanına gelmez miydim Betty...»

— «Fakat... Nole niçin benimle böyle garip konuşuyorsun?»

— «Dinle beni Betty... Bir daha ayrılmamak üzere birleşmemiz mümkünken işlerin sarpa sarmasını istemezsin herhalde değil mi?»

— «Elbette istemem... Ama şunu itiraf edeyim ki, delirmek üzereyim Nole... Sen neredesin?»

— «Uzakta...»

(Devamı Gelecek Sayıda)

Küçük AHMET

HİKAYE

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

Yağmur olanca şiddetiyle devam ediyordu. Dar arnavut kaldırımının iki tarafından akan seller önüne kattığı çöpleri sürüklüyordu. Küçük çocuk suya basmamak için atlamayı denedi, gerildi sıçradı. Yere bastığı zaman muvazenesini kaybederek, sellerin içine boylu boyunca uzandı. Elinde tuttuğu ekmeği ıslanmasın diye havaya kaldırdı. Sol kolunun dirseğine dayanarak kalktı. Dizi acımıştı, ama ağlamıyordu. Elbiselerinden akan sulara bir müddet baktı, sonra dizinin acısıyla yüzünü buruşturarak topallıya topallıya yoluna devam etti. Hayli yürüdükten sonra çürümüş ahşap bir kapının önüne geldi, yavaşça açtı, sessizce içeriye girdi. Elleriyle elbiselerini bastırarak suları sızdırdı. Oda kapısı açıktı annesi daha gelmemişti. İşi çok olmalı her halde diye düşünürken annesinin hizmetçilik yaptığı evin beyinin sert konuşmaları bağırmaları gözünün önüne geldi. Annesini azarlıyan sözleri hatırlıyarak kulakları uğuldadı. Yavaş, yavaş soyunarak ıslak elbiseleri çıkardı. Sandıktan bulduğu eski elbiselerini giydi. Islanmış elbiselerini sıka bildiği kadar sıkarak sofadaki tele astıktan sonra pencerenin önüne otutarak küçük ellerini çenesine destek yaptı. Yağmur dinmişti. Yoldan geçen bir baba ile oğluna gözleri yaşararak baktı, baktı. Boğazına takılan hıçkırıkları zaptedemiyerek yutkuna yutkuna ağladı. Ne olursa sanki onun babası da sağ olup onları korusa, akşamları babacığım diye boynuna sarılıp öpse.

Babasını eski evlerini iyi hatırlıyordu. Güzel bir köşktü. Arkasında ufak bir koruluğu da vardı. O zamanlar hemen hergün babasının arkadaşları, aileleri gelir onların çocukları ile koruda oynardı. Kendilerini daima memnun etmeye çalışır, fazla oyuncaklarından verdiğide olurdu. Fakat babasının ölümünden sonra kalan borçları ödemek için annesi ne varsa hepsini satmıştı. Şimdi ahşap bir odalı evde beraber oturuyor, gündüzleri gazeet satmak için sokak sokak dolaşıyordu. Babasının sağlığında kendilerini sık sık ziyaret eden dostları artık onları tanımaz olmuştu. Oyuncaklarını hediye ettiği arkadaşları okula giderken gazte, gazte diye bağırıyor, çağırılan tarafa koşuyordu.

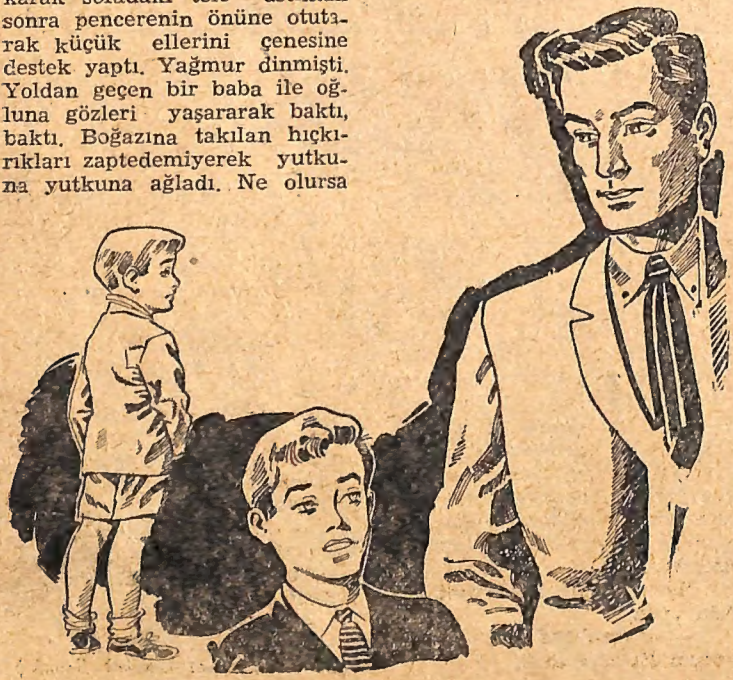

Pencerenin önünde dalgın dalgın yoldan geçenleri seyrederken, annesinin sesiyle kendine geldi. Koştu boynuna sarıldı, öptü, öptü sonra kısık bir sesle sordu:

— Yoruldun mu anne? Seni azarladı mı bugün bey? İstersen sen gitme, ben gazete satar sana bakarım.

— Hayır oğlum yorulmadım.

Halbuki çok yorulmuştu. Ahmedini kucakladı göğsüne bastırdı, saçlarını okşadı öptü, öptü.

.....

Bey Ahmetle annesini çiftliğin işlerini yaptırmak için kendilerini çiftliğe götürerek eski bir odaya yerleştirdi. Hafta içinde geldiği zaman annesini karşısına alarak:

— Bedava ekmek yok, bu işler niye yapılmamış? diye azarladı.

Bir seferinde danayı aç bıraktın diye Ahmedi dövmüş:

— Bir daha aç bırakırsan ikinizi de kovarım, demişti.

Küçüktü, ilkokulu geçen sene bitirmişti, ama annesine yaptığı hakaretlere tahammül edemiyordu. Her akşam annesine yalvarıyordu:

— Ne olur anneciğim gidelim, kaçalım buradan.

.....

Ahmed'in İstanbuldaki sanat okuluna girişinin beşinci senesiydi. Istanbul Maarif Müdürlüğüne yazdığı dilekçesi kabul edilmiş, kendisini sanaat okuluna yerleştirmişlerdi. Sınıflarını iyi derece ile geçerek, son sınıfa gelmiş, bu sene de mezun olacaktı. İmtihanları başlamıştı. Girdiklerinden hep muvaffak olarak çıkıyordu.

Nihayet imtihanlar bitmiş, okulu bitirenlere diplomalarını veriyorlardı. Ahmet te öğretmenleri ile vedalaşarak diplomasını aldı. Hazırladığı küçücük bavulunu alarak bir an evvel annesine kavuşmak için trene geldi. Tren vaktine daha üç saat vardı. Bekleme salonuna girip, boş bir yere oturdu. Yolda gelirken aldığı gazeteyi açtı tam okuyacağı sırada bir fabrikanın ilânını gçrdü. Dikkatle okudu. Bir makina ustası arıyorlardı. Uzun uzun düvündükten sonra ilândaki adrese gitmeyek arar vererek kalktı.

Kendisini kabul etmişlerdi. Üç gün sonra işe başlaması lâzımdı. Bir anda gözlerinin önüne annesi geldi, gözleri yaşardı. Gelmesi yaklaşmış olan trene yetişmek için teâşla fabrikadan ayrıldı.

Yıldırım Kaptan

DRUMOND'UN ÖLÜMÜ

DRUMOND SAHTE EVRAKI GARLON'A VERDİKTEN SONRA YAKALANACAĞINI ANLAYINCA KAÇMAĞI DÜŞÜNDÜ...

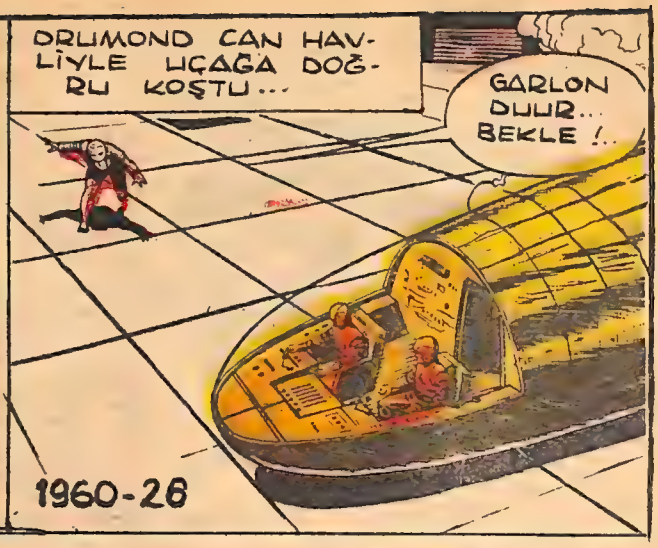

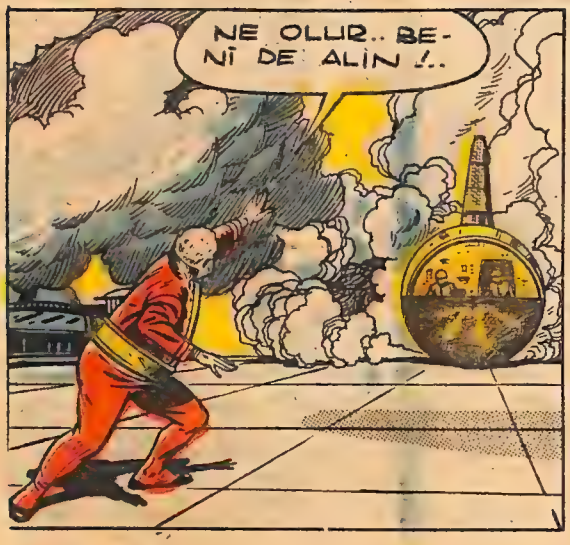

ATEŞ ETME !..

CANLI YAKALAMALI !..

KURTARIN BENİ. İDAM EDİLECEĞİM.. KURTARIN !.

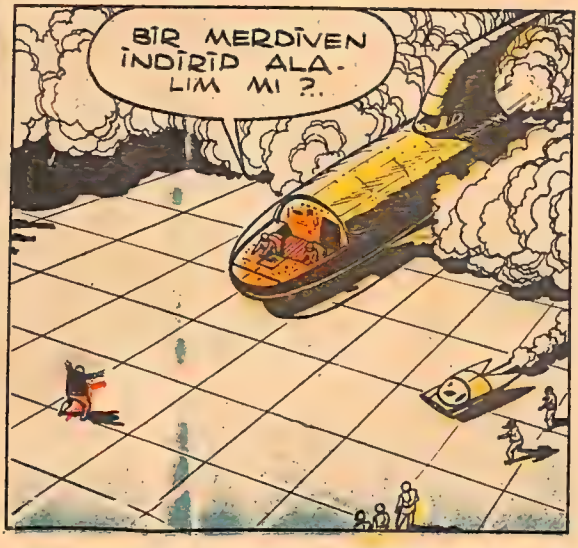
BİR MERDİVEN İNDİRİP ALALIM MI ?..

HAYIR !. ÇİĞNE GEÇ !.

BAKIN, UÇAK UÇUŞA HAZIRLANIYOR
26/2

DRUMOND, E-ZİLECEK-SİN!.
YAPMA GARLON, DUUR!.
TAM YOL İLERİ!..
DRUMOND KAÇ!.
26/3

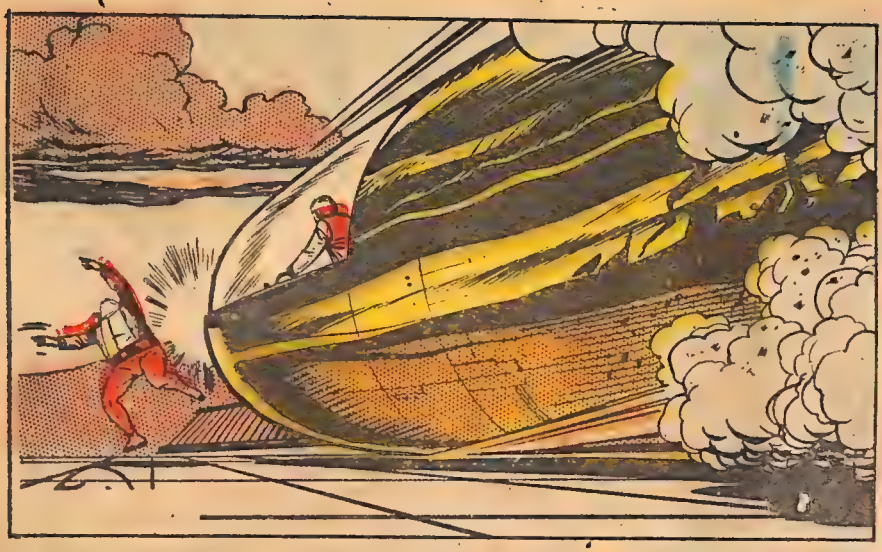

MÜTHİŞ BİR HIZ-LA KAL-KAN UÇAK DRUMONDU PARAM PARÇA ETMİŞ-Tİ...

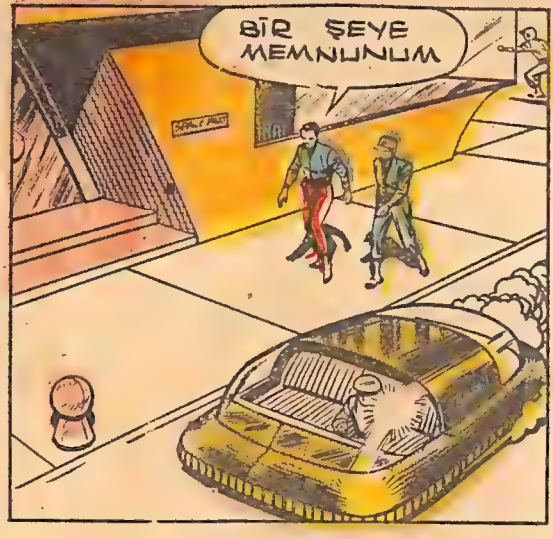

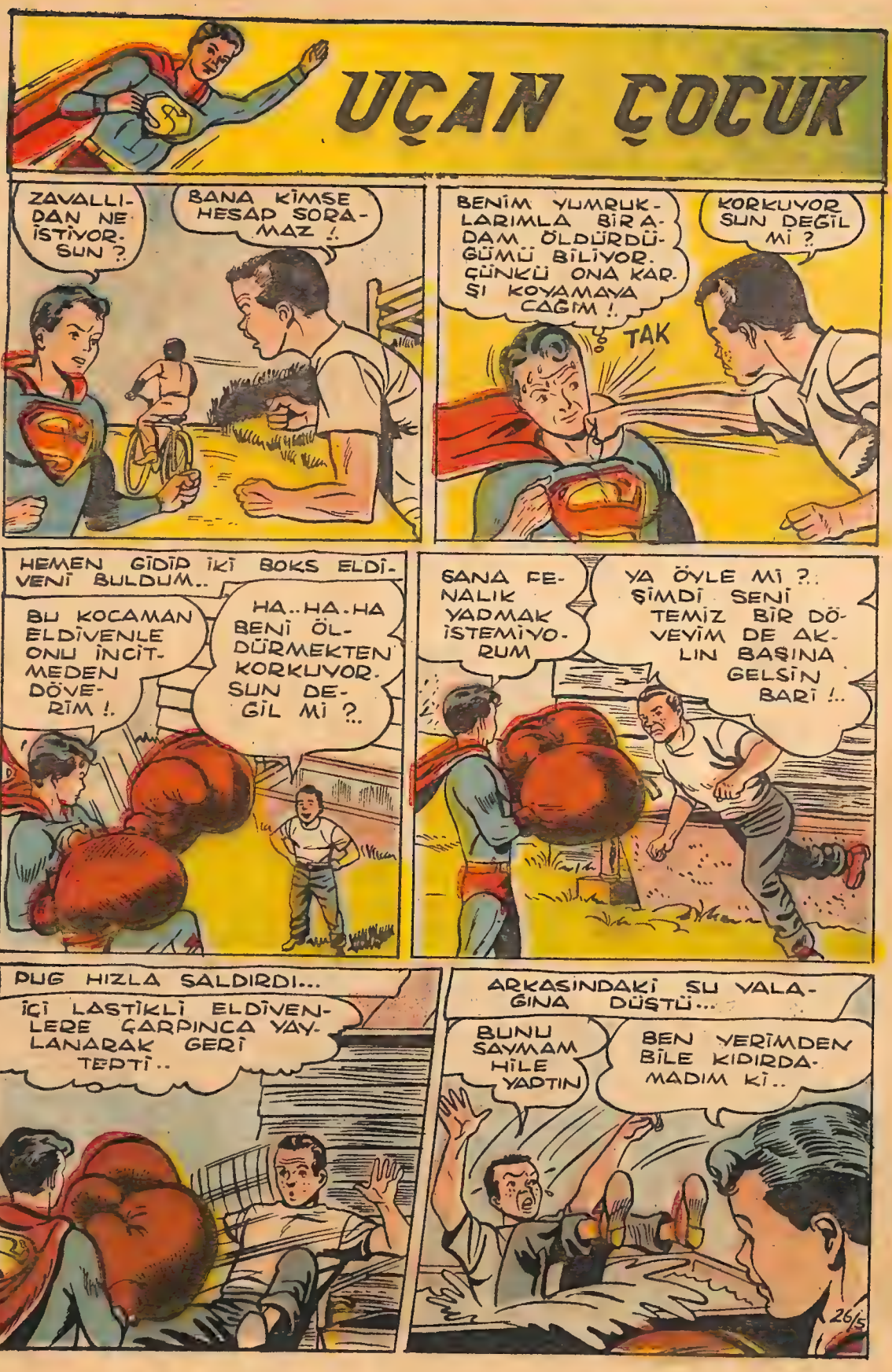
UÇAN ÇOCUK
ZAVALLIDAN NE İSTİYORSUN ?
BANA KİMSE HESAP SORAMAZ !
BENİM YUMRUKLARIMLA BİR ADAM ÖLDÜRDÜĞÜMÜ BİLİYOR. ÇÜNKÜ ONA KARŞI KOYAMAYA CAĞIM !
TAK
KORKUYORSUN DEĞİL Mİ ?
HEMEN GİDİP İKİ BOKS ELDİVENİ BULDUM..
BU KOCAMAN ELDİVENLE ONU İNCİTMEDEN DÖVERİM !
HA..HA.HA BENİ ÖLDÜRMEKTEN KORKUYORSUN DEĞİL Mİ ?..
SANA FENALIK YAPMAK İSTEMİYORUM
YA ÖYLE Mİ ?.. ŞİMDİ SENİ TEMİZ BİR DÖVEYİM DE AKLIN BAŞINA GELSİN BARİ !..
PUG HIZLA SALDIRDI...
İÇİ LASTİKLİ ELDİVENLERE ÇARPINCA YAYLANARAK GERİ TEPTİ..
ARKASINDAKİ SU YALAĞINA DÜŞTÜ...
BUNU SAYMAM HİLE YAPTIN
BEN YERİMDEN BİLE KIPIRDAMADIM Kİ..
26/5

HAYLAZ PUG'A İYİ BİR DERS VERMİŞTİM AMA, İÇİMDEKİ KORKU HALÂ GEÇMEMİŞTİ. ERTESİ GÜN POLİS MÜDÜRLÜĞÜNE ÇAĞIRDILAR..

SAKIN BENDEN YARDIM İSTEMEYİN. ARTIK BİR SEYE KARIŞMAYACAĞIM. KUVVETİMİ KONTROL EDEMİYORUM!.

BU SEFER İSTEDİĞİMİZ BAŞKA. JONES'İN TABANCA NUMARASINI OKUYAMIYORUZ!.

HAYDUTLARIN EŞYASI

MİKROSKOBİK GÖRÜŞ GÜCÜMLE SİLİK TABANCA NUMARASINI OKUMAĞA ÇALIŞTIM...

MAHSUS SİLMEYE ÇALIŞMIŞLAR AMA BEN OKUYORUM!.

BİZ BİR TÜRLÜ OKUYAMAMIŞTIK

AZ SONRA...

MASKELİ HAYDUTLARIN SAKLANDIKLARI YENİ YERİ KEŞFETTİK. ORAYA GİDİYORUZ. GELİR MİSİN?

BU İŞLERDE YOKUM!

POLİSLER AZ SONRA ÇETEYİ ELE GEÇİRİRLER...

YAKLAŞMAYIN ELİMDE BOMBA VAR

KEŞKE UÇAN ÇOCUK BURADA OLSAYDI..

HALBUKİ BEN UZAKTA DEĞİLDİM...

ONA ŞU KADARCIK VURMAK KÂFİ.. KUMA GÖMÜLECEK!

GÜZEL BİR VURUŞ UÇAN ÇOCUK. FAKAT ONU ÖLDÜREBİLİRDİN BU YUMRUKLA!.

ÖBÜR HAYDUTU DA BEN ÖLDÜRMEMİŞTİM!.

DEMEK YAPTIĞIM OYUNU ÖĞRENMİŞ!

26/6

NE DEMEK İSTİYORSUN?
"TABANCALI JONES"İN TABANCA NUMARASINI OKURKEN, SİLAHIN TAMAMEN DOLU OLDUĞUNU GÖRDÜM. HALBUKİ BÜTÜN KURŞUNLARI BANA BOŞALTMIŞTI..
O HALDE BU ÖLEN BENİM YUMRUK ATTIĞIM DEĞİLDİ!
HAKLI.. UÇAN ÇOCUĞUN YUMRUK ATTIĞI ADAM BENİM.. ARKADAŞLARDAN BİRİ KAÇARKEN BOYNUNU KIRIP ÖLDÜ..
O SIRADA AKLIMA İYİ BİR FİKİR GELMİŞTİ...
ÖLEN ARKADAŞI KENDİ YERİME KOYARSAM, UÇAN ÇOCUK VİCDAN AZABI DUYARAK BİZİMLE UĞRAŞMAKTAN VAZ GEÇER
ARTIK SUÇSUZ OLDUĞUMU ANLADIM YA YİNE HAYDUTLARLA MÜCADELE EDEBİLİRİM..
GÜLE GÜLE
ARADAN GÜNLER GEÇTİ. GÜNÜN BİRİNDE BİR BEYZBOL MAÇINDA...
SAYIN SEYİRCİLER ŞİMDİ UÇAN ÇOCUK İLK VURUŞU YAPACAK
SOPANIN ÜZERİNE TEBEŞİR TOZU SÜRDÜM. PARMAK İZİNİ ALACAĞIM!
UÇAN ÇOCUK SOPAYI SAVURDU...
AMMA HIZLI SAVURDU.. TOP SOPAYI DELİP GEÇTİ!..
SOPAYI BIRAKINCA ÜZERİNDEKİ PARMAK İZLERİNİ DİĞER ÇOCUKLARINKİYLE KARŞILAŞTIRIRIM!
26/7

KIZIN MAKSADI UÇAN ÇOCUĞUN KİM OLDUĞUNU ÖĞRENMEKTİ...

ONE ? LANA PARMAK İZLERİMİ ALMIŞ OLACAK YAKMA GÜCÜMÜN KURŞUNA İŞLEMEDİĞİNİ BİLDİĞİ İÇİN ONU KURŞUN KUTUYA KOYUYOR !.

UÇAN ÇOCUK ÇOK ZOR BİR DURUMDA KALMIŞTI

TEBRİK EDERİM LANA.. PARMAK İZİMİ ALMAYA MUVAFFAK OLDUN. EĞER ONLARI BANA VERİRSEN NE İSTERSEN YAPARIM

VERİRİM AMA... BİR ŞARTLA !

--BENİ DE KENDİN GİBİ UÇURURSAN !..

KABÛL.. BENİM BİR KEMERİM VAR.. BUNUNLA BİRİBİRİMİZE BAĞLANIRSAK UÇARSIN

UÇAN ÇOCUK LABORATUARINA KOŞTU..

BU KEMERİ ONA BAĞLARSAM OLUR. YALNIZ BİR TEHLİKESİ VAR AMA ZİYANI YOK !..

LÂNANIN EVİNDE...

HAZIRLADIĞIM ELBİSEYİ NASIL BULUYORSUN ?..

GÜZEL.. ARTIK BENİM YANIMDA UÇABİLECEKSİN !.

UÇAN ÇOCUK ÜSTÜN GÜCÜNÜ LÂNAYA GEÇİRİRKEN..

ŞİMDİ, BUNDAN SONRA KEMER TAKMADAN DA UÇABİLECEĞİNİ BİLMİYOR BEREKET !..

GELECEK SAYIDA :

UÇAN KIZIN MACERALARI

ABDÜLMECİT

KİMDİR?

Osmanoğulları hanedanından gelme 31. Padişahtır. Babası II. Mahmut'un ölümü üzerine 1839 yılında tahta geçti. Yirmi iki yıldan biraz fazla saltanat sürdü. Bilgili, zeki, hassas; fakat iradesi zayıf bir kimse idi. Ölümüne yakın yıllarda, devlet idaresine baş kaldıran bir valiye bile karşı koyamaz olmuştu. Eğer zamanında Sadrazam Koca Mustafa Reşit Paşa, Ali ve Fuat paşalar gibi cidden bilgili ve otoriter kimseler olmasaydı çok daha zor bir duruma düşeşekti. İyi bir tahsil gördüğü ve Fransız kültürü ile yetiştiği için, batı medeniyetindeki bir takım ileri hareketleri de benimsemiş, bunları iyi niyetle Osmanlı ülkesinde uygulamak istemişti. Hatta (Gülhane Hattı Hümayunu) nunda vaad bunları ilân etmekten de çekinmemişti. Üstelik okadarla da kalmamış sırf batı devletlerin de memnun etmiş olmak için Hıristiyan tab'aya daha bir takım yeni haklar tanımıştır. Onun devrinde meşhur Kırım Savaşı yapılmış, Ruslara karşı kazanılan zafer Osmanlı İmparatorluğunun sarsılmış olan itibarını hem içeride hem de dışarıda biraz olsun kurtarmıştır.

Saltanatının ilk yıllarında dürüst, memleket için iyi düşünceleri bulunan bu hassas ve kültürlü adam, sonradan içki, kadın ve iradesinin yetersizliği yüzünden en olgun çağında verem oldu ve saltanat yıllarında esaslı bir başarı sağlayamadan öldü.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Bu kuşun adı nedir?
1— Güvercin mi?
2 — Martı mı?
3 — Kırlangıç mı?

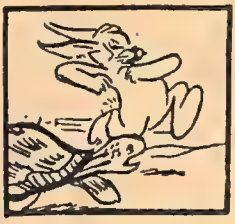

Tavşan - Kaplumbağa yarışını kim kazandı?
1 — Tavşan mı?
2 — Kaplumbağa mı?

Beyaz bırakılmış olan il, hangi ilimizdir?
1 — Rize mi?
2 — Ordu mu?

TATİLDE OKUYACAĞINIZ EN GÜZEL KİTAP

YAZAN : OĞUZ ÖZDEŞ

Fiatı : 4 Lira

Dağ Başını Duman Almış

DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ, bütün kitapçılara dağıtılmıştır. Şayet bulunduğunuz yerde bulamazsanız, kitabın bedeli olan 4 lirayı, posta havalesiyle veya damga posta pulu olarak (Türkiye Yayınevi, Ankara Caddesi No: 36, İstanbul) adresine yollarsanız, roman, taahhütlü olarak derhal adresinize gönderilir.

NOT : DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ Marşı'nın notası ve güftesi romana eklenmiştir.

ŞEREF KÖŞESİ

GELECEK SAYIDAN İTİBAREN RESİM ve ADLARIN NEŞRİNE BAŞLIYORUZ

Şartlarını geçen ve evvelki sayıda ilân ettiğimiz ŞEREF KÖŞESİ'ne bütün Türk çocuklarını dâvet ediyoruz.

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Çeneni tut, dedi. Senin ne mal olduğunu biz biliriz. Dua et ki bu çocuk sana bir fiske bile vurmadı. Yüzüne bir tokat indirseydi şimdi böyle dırlanmazdın. El elden üstündür.

İdris yine Ahmed'e bakıyordu. Onun pek gösterişli olmıyan kollarında böyle bir kuvvet olacağını hiç ummuyordu. O öyle başını önüne iğip ileriye saldırdığı zaman karşısında duvar bile olsa deler geçer, beş altı kişiyi bir anda yere sererdi.

Ama işte bu delikanlı karşısında kaya gibi durmuş ve doksan kiloluk vücudunu armut gibi havalandırıp yere bırakmıştı.

Tekrar bir küfür savurdu. Necip:

— Ahmet Bey kardeşim, şustur şunu, dedi.

Ahmet doğruldu. İdrise baktı. Herif başını iğdi. Başına geleceği bildiği için susmuştu.

— 9 —

Doktorla bir komiser ve iki polis, hemen ayni zamanda savcı yardımcısı apartımana geldi. Doktor muavini muayene etti, yavaş yavaş doğrulttu.

Başına sürahi ile vurulmuş olan muavin kendisine gelemiyordu. Onu cankurtaran arabasına taşıdılar. Caddeye halk birikmişti.

Biraz sonra cezaevi arabası da geldi. Ayrıca tutulan bir otomobilde Binbaşı, komşu ihtiyar, Ahmet ve Doktor vardı.

İki saat sonra suçüstü mahkemesine girilmişti. Polis Necip hâkime durumu yazılı olarak bildirmiş, sonra da şöyle ifade vermişti:

— Dün akşam Asaf Bey adında mahallemiz halkından bir zat bize çocuğunun kaçırıldığını bildirdi. İdris adını takınmış olan İzzetten şüphelendik.

Hâkim soruyordu:

— Bu şüpheye sebep nedir?

— Semahat adında bir kadın eski çocuğundan kocasına kalan miras hakkını aramak için Istanbula gelmiş. Eski kocası Muammer beyle evlenmiş olan Ayten adındaki kadın Avukat İbrahimle birlikte Muammer Beyin oğlunun üç sene evvel ölmüş bulunduğunu bildirmiş. O gün mahkemede bulunan kadınla çocuğunu Aytenin şoförü tehdit etmiş. Zaten daha evvel yazılmış bir tehdit mektubu da varmış.

Hâkim:

— Bizim meseleye geliniz, dedi.

Polis yavaşça:

— Efendim, şüphelerimizin sebebini belirtmek için bunu anlatmağa mecbur oldum, dedi. Çünkü Semahat hanım mahkemeden kendisinin emniyet altına alınmasını istemiş. Yanına bir emniyet memuru katmışlar. Fakat bir ahbabının evine gitmek isterlerken çocuk kaybolmuş. Bize haber verdiler. Biz çocuğu ararken mahallemizde oturan Ahmet adındaki genç bize gelerek karanlıkta, pek korkmuş bir çocuk gördüğünü ve onu evlerine aldıklarını bildirdi. Semahat Hanımı o gece

Ahmet, mahkemeye hiç çıkmamış bir insandı. Epey sıkılarak olanları anlattı...

kaldığı evden alarak çocuğun bulunduğu eve götürdük. Yolda Muavin Cevat Ahmedin İdris olarak adını bildirdiği sabıkalılardan İzzet'in oralarda dolaştığını göstermiş. Muavin de İzzeti hemen tanımış.

— Muavin Cevat nerede?

— Bu sabah İzzet Aytenin evinde kendisini ararken başına sürahi ile vurarak ağır yaraladı. İlk yardım astahanesinde.

— İdris'in vurduğu ne malum?

— Bunu Ayten yapamazdı, çünkü Muavinin önünde, kapıda bulunuyordu. İdris sürahi ile vurarak kapıya koştu. Muavin ancak bana düdükle işaret verebildi ve bayıldı.

— Devam ediniz.

— Ben kapıdaydım. Dışarıya kaçan pijamalı adamı tutuyordum. Bu adam bana sarılarak hareketime mani oldu. Izzet önümden geçti. Fakat bizimle birlikte gelmiş olan Ahmet Bey onu yakalamağa muvaffak oldu.

— Apartıman nasıl girdiniz?

— O civarda dolaşan İzzet Semahat hanımın oğlu Ayhan zannıyle hemen ayni yaşlarda bulunan Asaf Beyin oğlu Cengizi kaçırmış. İzzetin bunu yapabileceğini anladık. Hemen Semahat Hanımdan Şişlideki apartımanın adresini alarak oraya gittik. Apartımanın kiracılarından olan bir Binbaşı bize şoförün o sabah erkenden apartımana geldiğini ve yukarıda Aytenin dairesinde olacağını söyledi. Kapıyı çaldık. Ayten açmak istemedi. İsrar ettik. Cevat Bey nihayet içeriye girdi. Daireyi ararken geceyi orada geçirmiş olan Avukat İbrahim pijamalarıyla kaçmağa çalıştı. Ben onu tutarken İzzet de saklandığı dolaptan çıkıp Cevat Beyin başına, arkasından sürahi ile vurdu. Ben yalnız kalmıştım. Orada hâdiseye şahit olan Binbaşı ile bir zatı daha içeriye aldım. Hemen müdüriyete telefonla meseleyi haber verdim.

— Başka bir diyeceğin var mı?

— Ayten hanım bize kapıyı açmak istemedi. Evinde yanız olduğunu bildirdi. Fakat sonradan İzzeti de İbrahimi de orada bulduk.

— Peki, şimdi öteki şahitleri dinliyelim.

Ahmet mahkemeye hiç çıkmamış bir insandı. Epeyce sıkılarak olanları anlattı. Binbaşı da ifadesini verdi.

Hâkim çok zeki bir insandı. Kendisini toplamağa çalışan kadın kimin nesi olduğuna dair sorulara cevap verdikten sonra:

— Komiser Muavinin başına sürahiyi vuran siz misiniz?

Sorusuna karşı birden şaşaladı. Hiç çekinmeden:

— Hayır, hayır, dedi. İdris vurdu.

Hâkim çok zeki bir insandı. Kadının bu ifadesi zapta geçerken:

(Devamı Gelecek Sayıda)

İNATÇILIĞI İLE MEŞHUR BİR HAYVAN

EŞEK

Eşeğin en büyük özelliği kulaklarının uzunluğudur. Göz leri dalgındır. Daima düşünür gibi bir hali vardır. Eşeğin kulağının uzun olmasına sebep eskiden dağlık yerlerde yaşamasındandır. Düşmanlarının yaklaştığını işitebilmek için uzun kulağa ihtiyacı vardı. Bugün böyle bir ihtiyacı yoktur. Fakat uzun kulak o eskizamanlardan kendisine miras kalmıştır. Eşek bu kulağı sayesinde çok uzaktan gelen en hafif sesleri dahi duyabilir.

Eşek inatçılığı ile meşhurdur. Dayanıklı, sağlam bir hayvandır. Memleketimizde ve İspanyada çok kullanılır. En makbul eşeklerin başında Kıbrıs eşeği gelir. Bunlar bir katır kadar iri ve diğer eşeklerden çok daha sağlam olurlar. Eşeklerin, ormanlarda, insan ulaşmıyan yerlerde yaşıyan yaban cinsinin derisi yol yol çift renklidir.

Size eşek aklına dair bir hikâye anlatayım:

Eşeğin birine sahibi iki küfe üzüm yüklemiş. Onu bağdan köye doğru koyuvermiş. Eşek gide gide alıştığı için köyün yolunu bilir, tek başına eve gidermiş. Yolda karşısına bir tilki çıkmış. Tilki bakmış ki, eşeğin sırtında güzel üzümler var. Ağzı sulanmış. Bu üzümleri nasıl elde edeyim? diye düşünürken aklına bir kurnazlık gelmiş. Hemen yerlere kadar eğilerek eşeği selâmlamış:

— Günlerdenberi sizin yolunuzu bekliyorum sultanım, demiş. Siz eşek padişahının oğlu değil misiniz?

Eşek kimin nesi olduğunu ne bilsin? Keyifli keyifli anırmış. Tilki:

— Aman ne de güzel sesiniz var?

Tabiî eşek keyfinden büsbütün anırmağa başlamış. Tilki:

— Efendim, demiş. Bizim dünyalar güzeli bir prensesimiz var. Siz ona lâyık bir eş olabilirsiniz. Eğer kabul buyurursanız sizi onun yanına götüreyim.

Eşek razı olmuş. Tilki önde o arkada bir müddet yürümüşler. Bir kuyunun önüne gelmişler. Tilki demiş ki:

— Prenses içeridedir. Eğilip bir baksanız hemen görürsünüz.

Eşek kuyunun ağzından eğilmiş içeriye bakmış.

Tabiî aşağıda suda kendi resmini görmüş pek beğenmiş. Başlamış sevincinden anırmağa. Kurnaz tilki:

— Anlıyorum, demiş. Derhal aşağıya inmek istiyorsunuz. Fakat arkanızdaki bu küfelerle inemezsiniz. Size yardım etmek benim için bir şereftir. Müsaade edin de küfeleri indireyim.

Tilki, eşeğin sırtından üzüm küfelerini indirmiş. Eşek yükünden kurtulunca cump diye kendini kuyunun içine, suya atıvermiş.

Dünyanın 4 Köşesinden

Ne kadar zamandır basılmış yemek kitapları vardır?

Matbaacılığın daha ilk zamanlarında yemek kitapları neşredilmiştir. Platina de Cramona adıyla da tanınan Bartolomeo Sacchi, 1474 tarihinde, Lâtince «De honesta voluptate» (Dürüst Ağız Tadı) adı altında bir yemek kitabı bastırmıştı. Tanınmayan bir müellifin eseri olan «Kuchenmaistrey» de 1485 de yayınlandı. 1370 de, 5 inci Charles ve 6 ncı Charles adlı Fransız krallarının başahçısı Le Viandier tarafından yazılan yemek kitabı ise ancak 1490 tarihinde basılabilmiştir. 1503' te, Roma İmparatorluğu mutfağını anlatan bir eser on cilt halinde neşredilmişti. Eserin müellifinin, Ogüst ve Tiber adlı imparatorlar zamanında yaşamış Apicius adlı keyif ve zevk sahibi biri olduğu tahmin edilmektedir.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Türkiye'de Futbol Şampiyonaları

Memleketimizde oynanan resmi futbol maçları bugüne kadar çeşitli isimler almıştır. Bunları şampiyonaları ile sıralayıverelim:

1 — Her şehirde bölge lik şampiyonlukları yapılmaktadır. Futbolün Türkiyede ilk oynandığı şehir olan İstanbulda yapılan ilk lik maçlarının adı (Pazar Ligi) idi. Bu ismin verilmesinin sebebi ise o tarihlerde hafta tatil günü cuma olduğu halde maçların pazar günü oynanması idi. Ayrıca 1912 bir de cuma ligi kuruldu. İstanbulda 1904 de başlayan bu lig amatör ligdir. Profesyonelliğin kabulünden sonra amatör ligin yanında İstanbulda bir de Profesyonel lig kuruldu. Profesyonel ligdeki takımlar iki sene amatör lige de bir amatör takım soktular. Amatör bu ligde Fenerbahçe ve Galatasaray 12, 1923 den sonra lige giren Beşiktaş 10 defa şampiyon oldular.

2 — Profesyonel lig: Profesyonel futbol takımları arasında İstanbul Ankara ve İzmirde yapılan lig maçları şampiyonası. 1952 den sonra başlayan bu ligte Galatasaray ve Fenerbahçe üçer, Beşiktaş iki defa şampiyon olmuşlardır.

3 — Türkiye birincilikleri : Her bölgenin şampiyonu arasında yapılır. Maçlar amatör takımlar arasında yapılır. 1924 den bu yana en çok defa şampiyon olan takımlar üçer defa ile Harbiye ile Fenerbahçedir.

4 — Şilt maçları : Bazı şehirlerimizde yapılan takımın elenmesi suretiile yapılan ve 3 veya 5 sene için tertiplenmiş maçlardır. İstanbulda 1930 da tertiplenen şilt maçlarında 4 defa Fenerbahçe şampiyon olmuş ve en fazla defa ismini şilde yazdırmıştır.

5 — Millî küme maçları : 1937 de Ankara, İstanbul ve İzmir takımları arasında tertiplenen bu maçlarda Fenerbahçe, Beşiktaş 3, Galatasaray 1 defa şampiyon oldular. Ömrü çok kısa olan bir kulüp Güneş de 1 defa şampiyonluğu aldı.

6 — Başbakanlık kupası : Millî küme ile Türkiye birincileri arasında oynanırdı. 1944 den sonra yapıldı. Fenerbahçe 3, Beşiktaş ik defa kupayı aldılar.

7 — Federasyon Kupası : 1957 den itibaren Ankara, İstanbul İzmir ve Adana'nın profesyonel takımları arasında deplasmanlı olarak yapıldı ve Beşiktaş iki defa üst üste şampiyon çıktı.

8 — Millî Lig : Ankara, İstanbul ve İzmir'in profesyonel takımları arsında iki seneden beri deplasmanlı olarak yapılmakta ve en büyük şampiyonayı teşkil etmektedir. Geçen sene Fenerbahçe bu sene de Beşiktaş şampiyon oldular.

Okyanuslardaki tuzun menşei nedir?

Bazı efsanelere bakılırsa, okyanuslarda tuzdan dağlar mevcut olup bunlar okyanusun tuzunu temin etmektedir. Bazı jeoloğlar, okyanusların başlangıçtan beri tuzlu olduğu kanaatindeyseler de ekseriyet, okyanusların, yüz milyonlarca senedenberi içine akan tatlı sular tarafından tuzlandırıldığı hususunda ittifak etmektedir. Temiz ve saf addettiğimiz su, dağların aşınmasından v.s. ileri gelen bir miktar tuz ihtiva etmektedir; asırlar boyunca denize yerleşen bu minik çökeltiler zamanla okyanusların tuzlu olması sonucunu doğurmuşlardır.

Merih arzımızdan büyük müdür? Hangi seyyareler daha küçüktür?

Merih'in kütlesi, arzınkinin sadece dokuzda biri kadardır. çapı da arzınkinin yarısından az fazladır. Hacim ve ağırlık itibariyle arza dah yakın olan bir seyyare Zühre yani Venüs'dür. Esasen o, arzın ikiz kızkardeşi olarak tanınmakta olup bize en yakın olan seyyaredir. Ekvatorun da çapı, arzınkinden 136 km. yani yüzde 1 nisbetinde daha kısa, kütlesi de arzınkinden ortalama beşte bir nisbetinde daha azdır. Seyyarelerin güneşe en yakın ve en uzak olanları, yani Merkür ile Plüton da dünyamızdan daha küçüktür. Müşteri Zühal, Uranüs ve Neptün'ün, aksi ne, arzınkinin dört ilâ on bir misli büyük çapları vardır.

Yunanlıların Odise'si bilinen en eski destan mıdır?

Hayır. Sümer'in papaz kralı Uruk'lu Gılgamış'ın efsanesi, bilinen destanların en eskisi olarak kabul edilmektedir. Uruk'un (bugünkü adıyla Varka) M.O. 3000 — 2700 tarihlerinde Babil Krallığının başşehri olduğu bilinmektedir. Gılgamış Destanının konusu, bütün dünya insanlarının geçiciliklerinden şikâyettir. Mabude İştar'ın aşkını reddettiği için, Gılgamış, gökyüzü hayvanının hücumuna uğrar. Fakat Kral, arkadaşı Enkidu'nun yardımiyle boğayı öldürür. Bunun üzerine müthiş bir öfkeye kapılan Aşk İlâhesi Enkidu'nun ölmesine karar verir. Arkadaşının cesedi önünde, Gılgamış, kendi fâniliğini idrak eder. Ölümden kurtulmak için, karaların ve denizlerin üzerinden dünyanın sonuna kadar. Ama gayreti beyhudedir. Gılgamış sonunda, insanların hayatının muayyen sınırlar dahilinde kalmasının mukadder olduğunu, en iyisinin günlük çalışmayı düşünmek ve Tanrıların merhametini dilemek olduğunu anlıyarak Uruk'a döner. Ölü arkadaşının ruhu, dünyanın kanununu ona aşağıdaki sözlerle bildirir: «Enkidu killi toprak gibi olmuştur. Toza gömülmüş ve toz olmuştur.»

BİLGİ KÖŞESİ

ZEKÂ ve GAYRET

YAZAN : AHMET KAYA

Bazı öğrenciler: «Benim zekâm çok kuvvetlidir, nasıl olsa sınıfımı geçerim,» diyerek zekâlarına güvenir ve derslerine yeteri kadar çalışmaz, neticede bu yanlış düşüncelerinin cezasını çekerler.

Bir tarlanın toprağı ne kadar kuvvetli olursa olsun, sürülüp ekilmedikçe ürün verebilir mi?

Bu sebeple, öğrencilikte en garantili yol, her gün bir plân ve program dahilinde derslere çalışmak, verilen ödevleri günü gününe yapmaktır.

Zeki olmak bir değer; asıl değer ve maharet ise ondan faydalanabilmektir.

PUL Köşesi

7. MEMLEKET SERİSİ PULLARI

Bugüne kadar 6 gurup çıkmış olan Memleket Serisi posta pullarının sonuncusu olan 7. gurup pulların 4 Temmuz tarihinde piyasaya çıkarılacağı Posta idaresinden bize bildirildi.

Bu 7. gurupun içinde Samsun, Siirt, Sinop, Sivas, Tekirdağı, Tokat, Trabzon, Tunceli, Urfa, Uşak, Van Yozgat, Zonguldak şehirlerinin resimleri vardır.

Bu grup pulları da evvelkiler gibi İsviçrede Helyogravür usulü ile yüzer tabakalık olarak basılmıştır, yine her vilayetin merkez şehrini gösteren 20 ve 5 kuruşluk pullardır. 20 kuruşluklar birer, 5 kuruşluk pullar ikişer milyon basılmıştır.

Bu gruptta 13 vilâyet bulunduğuna ve her vilâyetin küçük ve büyük pulları 20 ve 5 kuruş olduğuna göre bu guruptan bir seri 325 kuruş tutmaktadır.

Koleksiyon meraklısı okuyucularımıza pulları vaktiyle almalarını tavsiye ederiz.

Yükseklerde uçan bir uçağa yıldırım isabet edebilir mi?

Evet ama, tamamiyle maden olan uçak yıldırımlı bir fırtınada, insanın sığınabileceği en emin yerlerden biridir. Elektrik yüklü bir bulut, başka bir buluta veya arza yaklaşmadıkça, yahut bulutun müsbet veya menfi, zıd şarjlı bir tarafıyla temas etmedikçe, kudretli yükünü salıvermez. Başka hiçbir cisme bağlı olmadığından ve elektrik burada, arzdaki gibi akmadığından, uçak, bir şarjın bir yerden bir yere atlamasını tahrik etmemektedir.

Meral GASPIRALI

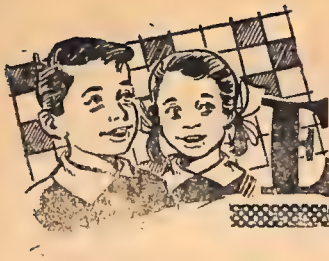

Eğlence BİLMECE BULMACA

YÜRÜMÜŞ MÜ?

— Geçen gün yolda gidiyordum. Güzel saatim yeleğimin cebindeydi. Birdenbire kayıp yere düşüverdi!...

— Durdu mu?...

— Hayır durmadı... Sularını sızması için konulan süzgeçlerden birinin dibine düşüverdi. Sularla akıp gitti.

TEDAVİ EDEN

Hasta — Şurama birdenbire bir sancı giriyor doktor! Sanki keskin bir bıcakla şiddetle...

Doktor — Tamam! Aynı bende olan hâdise! Size...

Hasta — Hâdiseler aynı olabilir. Fakat tedavi eden doktorlar ayrı olacak, değil mi?

İster İnan ★ İster İnanma

LERWICK SHETLAND İSLAND'DE BİR AT, DENİZİN DERİN BİR YERİNE KADAR YÜZMÜŞ VE ORADA BOĞULMAK ÜZERE OLAN KÜÇÜK BİR ÇOCUĞU DİŞLERİYLE TUTARAK SAHİLE ÇIKARMIŞTIR. AT BÜTÜN BUNLARI İNSAN KUMANDASI ALMADAN YAPMIŞTIR...

Soldan sağa doğru:

1 — Hiyle. 2 — Aptal, bir nota. 3 — Bizim kanımızdan Avrupalı bir millet, atın kişnemesi. 4 — Bir erkek ismi, tersinden okunursa Volga nehrinin eski adı. 5 — Karşılık, yeşil ot. 6 — Bir erkek ismi, tersinden okunursa tok değil. 7 — Tersinden okunursa şimendifer, tutsak. 8 — Bir vilâyetimiz. 9 — Tanrı.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Çok büyük şişe. 2 — Başı boş, genişlik. 3 — Bir renk. 4 — Çanakkale savaşlarında Türk zaferile ünlenen bir yer. 5 — Yok değil, İtalyada bir nehir, bir nota. 6 — Yama, arapça gece demek. 7 — Yokluk, en ilkel kayık. 8 — Eriten. 9 — Tersinden okunursa eski zamanda eşkıyalara verilen isim.

	1	2	3			7	8	9
1	D	A	N	A		K	U	Z	U
2	A	T		L		A	M	Ü	H
3	V	A	M	P	İ	R		R	U
4	A		A		N	A	L	A	P
5	R	E	N			T	E	F	
6			D	A	N	A		A	K
7	I	R	A		A	V			E
8	Y	A		O	L	U	R		Ç
9	A	K	I	N		K	E	D	İ

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

Beraber
GÜLELİM

ŞU MEŞHUR GÜLDÜRÜCÜYE GİDİN!

Geçen yüzyılda bir sinir hastalığına yakalanan bir adam meşhur bir İngiliz doktoruna müracaat eder. Zavallıyı hiçbir şey avutamamaktadır.

Doktor, tıbbın bu vaka karşısında hiçbir şey yapamadığını görerek:

— Hastalığınıza bir tek ilâç biliyorum, der. Her akşam filânca yerde, bütün Londra'yı katılta katılta güldüren şu meşhur güldürücüye gidin...

Hasta, içini ümitsizlikle çeker:

— Ne yazık ki o meşhur güldürücü, benim doktor!...

HORLAMAZMIŞ

Horlamak bahsi açılmıştı. Tekin arkadaşı Ahmed'e sordu:

— Uyurken horlar mısın Ahmet?

— Hayır, hiç horlamam.

— Fakat horlamadığını nasıl biliyorsun?

— Bir gün bana merak oldu, bunu anlamak için bütün gece uyumadım.

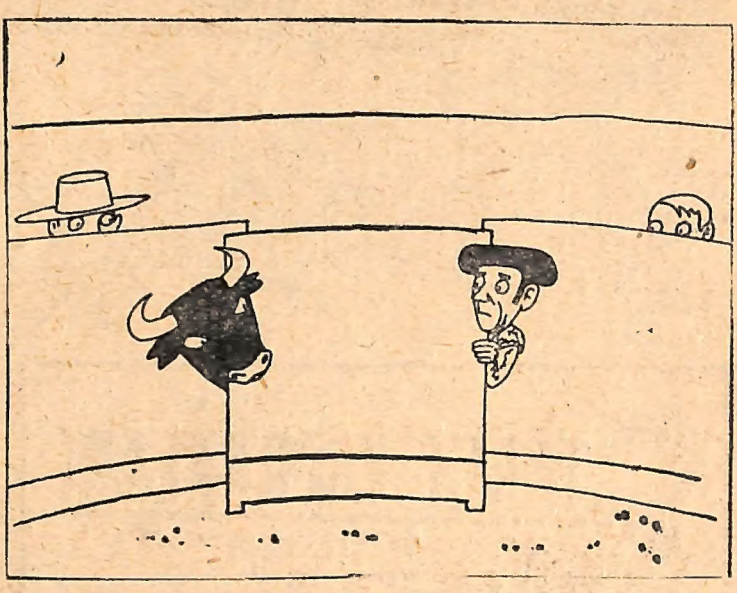

YAZISIZ

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 26 CİLT : 1960-8
29 HAZİRAN

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

TÜRKİYE YAYINEVİ

NE YAPMIŞ?!...

Saati geri kaldığı için evden geç çıkmıştı. İstasoyna gelmeden tirenin kalktığını gördü. Koşmağa başladı. Tren gittikçe hızlandı. Arkasından yetişip bir vagona atlıyamadı. Koşmaktan vazgeçip geri döndü. Istasyona gelince bir arkadaşını gördü. Nefes nefese olmuştu. Biraz hoş beşten sonra arkadaşı sordu:

— Vah vah, treni kaçırdın galiba!...

O, hayır der gib başını kaldırdı.

— Yok, kaçırmadım. Lokomotif hoşuma gitmemişti de isbayım!

tasyondan çıkıncaya kadar arkasından kovaladım...

DİLENCİLİK SANATI

Kapıya topal bir dilenci gelmişti. Bayan açtı. Bir beş kuruş uzattı:

— Kusura bakma, dedi. Fazla bozuk param yok... Ayağına ne olmuş öyle? Yine şükret. Ya gözün kör olsaydı, ne yapardın!...

Dilenci parayı alıp uzaklaşırken cevap verdi:

— Gözüm kör olsa yarım liradan aşağı almazdım!...

SATIN ALDIKTAN SONRA..

Otel çok pahalıydı. Birkaç gün yattı. Uçüncü gün giderken otel sahibi kendisini nezaketle uğurladı.

— Gidiyor musunuz bayım? dedi. Inşallah tekrar buyurursunuz. Rahat etmişsinizdir herhalde?

O cevap verdi:

— Evet çok rahat ettim. Fakat oteli satın aldıktan sonra, çıkıp gitmeme acıyorum!

PİYANO AKORTÇUSU

— Bayan, ben akortçuyum. Pıyanonuzu akort etmeğe geldim.

— Fakat ben sizi çağırmadım ki!...

— Evet bayan; fakat komşular beni yolladı.

BİLGİNİZI YOKLAYINIZ

19. sayfadaki soruların doğru cevapları :

1 — Resimdeki kuş martıdır.

2 — Kaplumbağa ile tavşan arasındaki yarışı kaplumbağa kazandı.

3 — Haritada beyaz bırakılmış olan il Rize'dir.

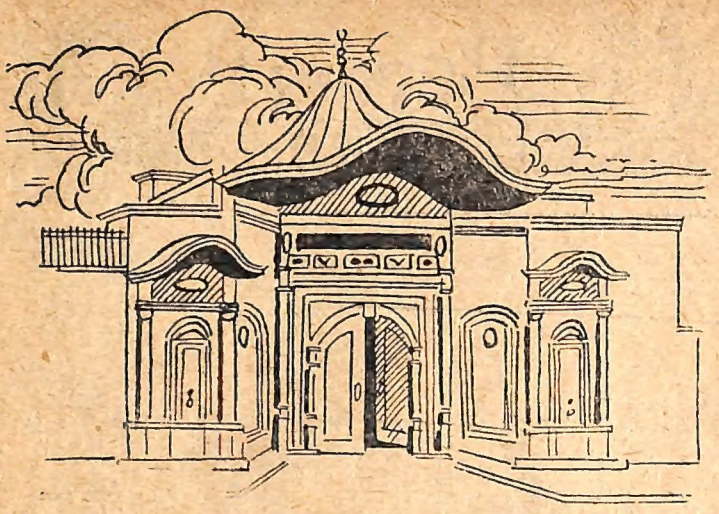

GAZETELERDE HERGÜN İSMİNİ DUYDUĞUNUZ

Babıâli

NEDİR VE NEREDEDİR?

Bazı anıtlar sanat kıymetleri bakımından, bazıları, efsaneleri bakımından, bazıları ise tarihi bakımdan önemlidirler. İşte, İstanbul'da Adlî Tıp ile, Alay köşkünün karşısındaki «Babıâli» ve «Paşakapısı» denilen büyük kapı, bu sonuncu bölüme dahildir. Yani mimari değerinden çok, tarihi kıymeti vardır.

Bu büyük kapıdan, bugünkü Defterdarlık ve Vilâyetin olduğu kısımlara Osmanlı Hükümdarlığı sırasında Babıâli denilirdi. Burası, sadrazamların, devlet ileri gelenlerinin hem oturdukları, hem de, çalıştıkları yer idi. Yani devlet dairesi... O devirlerde, okuması yazması olan kimseler pek okadar fazla olmadığı için, burada çalışanlara çok önem verirlerdi. Bunlara en büyük zümre denilirdi.

Babıâli'nin giriş yeri olan bu büyük kapının hangi tarihte yapıldığı kesin olarak bilinmemektedir. Kapının üzerindeki kitabede, yandıktan bir müddet sonra, 1864 yılında Abdülmecit tarafından kargir olarak yapıldığı anlaşılmaktadır. Ahşap olan kapı sık sık yangın tehlikesi atlatmıştır. Bunların bilinenleri sırasıyla 1739, 1754, 1808, 1825, 1838 yıllarıdır. Bu son yangından sonra, yukarıda söylediğimiz gibi Babıâli, kargir olarak yapılmışsa da 1864 yılında, bir yangın tehlikesi daha atlatmış ve bu yangında Babıâli'nin birçok daireleri harap olmuştur. Bu yangından sonra Abdülhamit, Babıâli'yi tekrar tamir ettirmiştir.

Kapının iki tarafında, geniş ve uzun saçakların örttüğü, iki mermer çeşme bulunmaktadır. Geniş saçağı altında, kabartma çiçeklerden başka devrin arması da göze çarpar. Yine kapının iki yanında nöbetçi kulübeleri ile şamdan biçiminde demirden iki muazzam fener sehpası vardır. Kapının çevresi üstü ve kemerleri tamamen beyaz mermerden yapılmıştır. Kapı kemeri iki parça mermerle örtülmüştür. Kapının üstündeki kornişte, altı kabartma gülle iki kurdele görülür. En yukarıda, kapıyı son tamir ettiren Abdülhamit'in bir turası ve iki tarafında yine kabartma olarak yapılmış aylarla, onaltışar köşeli yıldızlar vardır. Kapının tam üstünde bulunan kitabe ise, zamanın ünlü Şairi Ziver tarafından yazılmıştır.

Erdoğan SEVGİN

TARİH YAPRAKLARI

ÇOCUK ESİRGEME KURUMU

30 Haziran 1921 yılında eski adı Himayeietfal Cemiyeti olan Çocuk Esirgeme Kurumu faaliyete başlamıştı. Bu hayırlı kurum kimsesiz fakir, ve bakımsız çocukları korumakta, giydirip beslemekte ve hastalıklardan kurtarmaktadır.

KABOTAJ BAYRAMI

1 Temmuz 1926 yılında Türk denizlerinde ve Türk limanlarındaki yolcu ve eşya taşıma işi yalnız Türk gemilerine tahsis edildi. Yabancı firmalar artık bu işi yapmaktan menedildi. Bu yüzden bugün Denizciler Bayramı olarak kutlanmaktadır.

ATATÜRK'ÜN İSTANBUL'A GELİŞİ

Kurtuluş Savaı'ndan sonra kahraman Atatürk ilk defa 1 Temmuz 1927 tarihinde İstanbula geldi ve büyük törenlerle karşılandı.

MEHMET REŞAD'IN ÖLÜMÜ

Türkiyede Meşrutiyet idaresinin ilk hükümdarı ve Osmanlı imparatorluğunsa 35. Padiahı olan 5. Mehmet Resat 3 Temmuz 1918 tarihinde öldü. Ondan sonra Osmanlı Imparatorluğunun son padişahı olan 6. Mehmet Vahdettin hükümdar oldu.

BARBAROS'UN VEFATI

Büyük Türk Amirali Barbaros Hayrettin Paşa, hayatında bütün garp devletleri donanmasını sindirmiş, Kanunî devrinde Türkiye topraklarının genişlemesinde büyük yardımları dokunmuştu. 4 Temmuz 1546 yılında vefat etti ve Beşiktaş vapur iskelesi yanındaki türbesine defnedildi. Denizcilik Bayramı ve Preveze Zaferi onun türbesinin önünde kutlanır.

TÜRK ORDUSUNUN HATAY'A GİRİŞİ

Atatürk'ün sağlığında, 5 Temmuz 1938 yılında Türk ordusu Hatay ilimize girmiş ve halk Türk bayrağını heyecanla karşılamıştı.

5 BUCAKTAN

MEGAPODIUS FREYCİNET ADLI TROPİK KUŞU, YUMURTALARINI TOPRAĞA GÖMER VE YAPRAKLARLA ÖRTER. YAPRAKLARIN ÇÜRÜMESİNDEN MEYDANA GELEN ISIYLA YUMURTALAR ÇATLAR VE YAVRU KUŞLAR ÇIKARAK YETİŞİRLER.

İSPANYA'DA BOYNUZLU BİR HOROZ, MÜTHİŞ PAHALIYA SATILMIŞTI..

İLLİONİS'TE (A.B.D.) YAŞIYAN MR. İLG. TAM 17 YIL PİSA KULESİNE BENZER BİR EVDE OTURMUŞ.

1928'E KADAR İSKOÇYANIN KİLDA ADASI SAKİNLERİ POSTA KOLİLERİNİ TULUMDAN YAPARAK DENİZE ATARLAR VE BU KOLİLER AKINTI İLE NORVEÇ'E VASIL OLURDU.

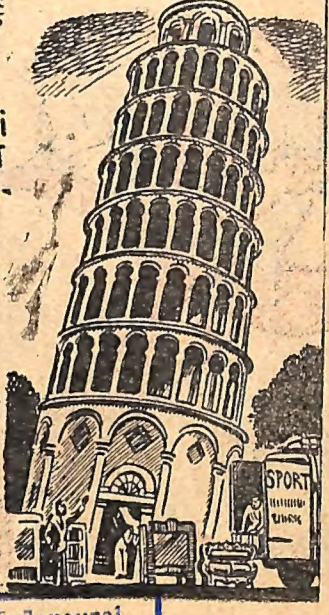

NEW-YORK'LU SUSANNE GIARDİANE BUGÜN 109 KİŞİNİN SAYESİNDE YAŞAMAKTADIR. BUNLAR SIRAYLA HER 15 GÜNDE BİR SUSANNE'A KAN VERMEKTEDİRLER.

MALLEMAN HALK KÜTÜPHANESİ

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Kızma anne. Uyusun diye ninni söylüyorum!..
BU KİTAP KÜRÜŞ KÖYÜNE
.....IN
HEDİYESİDİR
GEÇMİŞLERİNİN
RUHUNA FATİHA
MISTIK